Juvenes Translatores 2025

PDF generated for translation No.: 982 from student id: 24745 [en - bg]

Your translation [български]

Пътешестване напред и назад

Скъпа Алекс,

радвам се да чуя, че ще обикаляш из различни държави с влак! Права си: аз също някога го направих- през 1990, за да съм по-точна, когато бях студентка.

За мен Прага беше нещо изключително. Трябваше предварително да си изпратя паспорта, за да получа специална виза. Тогава всичко това ми се струваше много вълнуващо. В днешно време съм много благодарна, че просто мога да размахам своя европейски паспорт и да прелетя през граничен контрол. Разбира се, ако си в Шенген, даже няма да разбереш, че си пресякла границата, като изключим телефона ти, който ще получава съобщения от мобилния ти оператор.

Предполагам няма нужда да ти казвам, че учениците нямахме мобилни телефони през 1990. В случай, че искаше да си запазиш легло в хостел, трябваше да намериш телефонен автомат на улицата или в някой бар и да започнеш да го пълниш с монети- различни за всяка държава, разбира се.

За отсядането си в Прага имах само името и адреса на жената, която настаняваше посетители, но не и телефонен номер. Затова ѝ написах писмо: да, истинско писмо и преди да се покикотиш, не, не използвах перо от лебед и кръвта си за него. Знам, че ме мислиш за чаровно-старомодна за това, че все още използвам електронна поща, но дори това беше нечувано тогава.

Прага, в онзи момент, беше в държава, наречена Чехословакия. Друга такава, вече несъществуваща, страна, която посетих по време на моето пътешествие с влак, е Западна Германия и то само няколко седмици преди Германия да се обедини. Спомням си, че съществуваше известна тревога. Според някои хора нещата се случваха твърде бързо, а според други това беше твърде важно, за да се чака.

Имаше и други имена, които вече не са на картата. Докато пораствах, една огромна част от Европа беше отбелязана със "СССР". Беше след падането на Берлинската стена през 1989, когато всичко това се промени. Трябваше да свикнем с имената на държави, които за нашата уютна гледна точка- по западните покрайнини на Европа, бяха "скрити" зад Желязната завеса.

Друг пример е Югославия- някога сравнително голяма по площ страна в югоизточна Европа. През 90-те, в това събитийно десетилетие, тя престана да съществува и на нейно място се появиха държави с имена, които нашите пра- баби и дядовци биха знаели.

Честно казано, Али, аз даже не съм толкова възрастна, каквото и да си мислиш, но промените в рамките на моя живот са били изключителни и в голяма част за по-доброто. Важно е да не забравяме това. ЕС не е перфектен, но с оглед на буйната ни история, смятам, че сме се справили доста добре.

Както и да е, достатъчно пропаганда, както би казал баща ти.

Пожелавам ти едно невероятно пътешествие с много приключения и Али, скъпа моя, въпреки че няма как да знаем какво бъдещето е приготвило за нас, нека винаги си спомняме колко път сме извървели до тук.

Juvenes Translatores 2025

С всичката си любов,

Леля М

Juvenes Translatores 2025

PDF generated for translation No.: 982 from student id: 24745 [en - bg]

Text to translate [English]

Journeying back and forward

Dearest Alex

Great to hear that you're going interrailing! And you're right: I did it myself back in the day, 1990 to be precise, when I was a student.

Prague was a highlight. I had to send off my passport in advance to get a special visa. At the time it was all very exciting. These days, I'm so grateful to be able to flutter my EU passport and waltz through border control. Of course, if you're in Schengen, you wouldn't even know you've crossed a border except for your phone company pinging you.

No need to tell you that students didn't have mobile phones in 1990. If you wanted to book a bed in a youth hostel, you had to find a payphone, in a street or bar, and pump in coins, different ones for every country, of course.

For my accommodation in Prague, I had the name and address of a lady who took in visitors but no phone number. So I wrote a letter: yes, a physical letter and before you snigger, no I didn't use a swan's feather and my own blood. I know you think I'm quaintly old-fashioned for still using email, but even that was unheard of back then.

Prague, at that time, was in a country called Czechoslovakia. Another ex-country that I visited on my interrail trip was West Germany, just a few weeks before German Reunification. I remember there was a certain apprehension. Some people thought it was happening too quickly, but others felt it was too important to wait.

There were other names now no longer on the map. When I was growing up, a whole swathe of Europe was marked 'USSR'. It was after the fall of the Berlin Wall, in 1989, that everything changed. We had to get to grips with the names of countries which, from our vantage point on the western edges of Europe, had been 'hidden' behind the Iron Curtain.

Then there was Yugoslavia, once a considerably sized state in south-east Europe. In the 90s, that momentous decade, it ceased to exist and, in its place, countries emerged with names that our great-grandparents would have known.

Honestly Ally, I'm not even that old, whatever you might think, but the changes in my lifetime have been extraordinary, and largely for the better. It's important we don't lose sight of that. The EU isn't perfect but, given our tumultuous history, we've done pretty well.

Anyway, enough propaganda, as your dad would say.

Have a wonderful trip with many adventures and Ally, my darling, while we can't know exactly what the future has in store for us, let's always remember how far we've come.

All my love,

Auntie M